

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-23
لجنة الانتخابات المركزية للكنيست 23
The Central Elections Committee for the 23rd Knesset

Justice Neal Hendel
Supreme Court of Israel
Chairman of the Central Elections Committee

قاضي نيل هندل
المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט ניל הנדל
בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

תב"כ 4/23

העותרת: סיעת העבודה – גשר בראשות עמיר פרץ ואורלי לוי אבקסיס

נגד

המשיבה: 019 שרותי תקשורת בע"מ

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17 ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

בשם העותר: עו"ד עמרי שגב

החלטה

העתירה המונחת לפניי מכוונת כלפי גילוי זהותו של גורם, ששלח מסרון העולה – לשיטת העותרת – לכדי תעמולת בחירות לכנסת. במסרון מושא העתירה, שנשלח ביום 15.12.2019, נכתב: "עם התפטרותו הצפויה של עמיר פרץ מראשות המפלגה, במי תמוך בפריימריז ליו"ר שיערכו (כנראה) ב 14 בינואר: אליעזר שקדי, איציק שמולי, עמר בר לב, יאיר גולן. להסרה השב הסר". העותרת סבורה כי יש בכוחו של המסרון "לפגוע בכוחה האלקטורלי של מפלגת העבודה וסיעת העבודה-גשר וכן במספר אישים אשר הוזכרו כמועמדים פוטנציאליים"; וכי הפרסום אינו מזהה, בניגוד לדרישות הדין. לפיכך עותרת היא לסעד המורה למשיבה – חברת שירותי תקשורת – למסור את זהות שולח המסרון, וכן להורות לשולח המסרון שלא להפיץ הודעות תעמולה ללא זיהוי.

עמוד 1 מתוך 2

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

אין לנו צורך להכריע בכל הטענות העולות, במפורש או במשתמע, מטיעוני העותרת. לשם הכרעה בעתירה הנוכחית די לומר כי לא הוכחה, בנסיבות העניין, טענת העותרת לפיה המסרון הוא בגדר תעמולה בחירות לכנסת – היא התעמולה שעליה חל חוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 ("חוק דרכי תעמולה"), שמכוחו מבקשת העותרת סעד: "חוק זה יחול על הבחירות לכנסת" (סעיף 1 לחוק דרכי תעמולה. החוק מוסיף וקובע את תחולתו גם על הבחירות לעיריות ולמועצות המקומיות, שאינן רלוונטיות לענייננו). גם על פי טענת העותרת, לפיה תוכן המסרון הוא בגדר "תעמולה", על פני הדברים המסרון מתייחס לפריימריז במפלגת העבודה, ולא לבחירות בין הרשימות השונות לכנסת. זאת, גם על רקע נקודת הזמן בה אנו מצויים כיום – למעלה משישים יום לפני הבחירות, בטרם הוגשו רשימות המועמדים לכנסת.

זאת ועוד, אף אם הייתי מקבל את הטענה כי המסרון עשוי להיות מקושר במידה מסוימת לבחירות לכנסת, בל נשכח כי המבחן שנקבע בפסיקה לזיהוי "תעמולת בחירות" הוא מבחן התכלית הדומיננטית בעיני הבוחר הסביר (דנג"ץ 1525/15 טיבי נ' מפלגת ישראל ביתנו (23.08.2017); תב"כ 2/21 כהן נ' שרת התרבות והספורט, פסקה 38 (18.4.2018)). כאן, נראה כי בכל מקרה התכלית הדומיננטית של המסרון נוגעת לפריימריז במפלגת העבודה, ולא לבחירות בכנסת. יודגש כי אין באמור כדי לשלול את האפשרות העקרונית שמודעה הנוגעת לפריימריז תהיה בעלת אפקט דומיננטי ביחס לבחירות לכנסת, על פי מועד פרסומה, תוכנה, השפעתה הצפויה על הבוחרים לכנסת ויתר השיקולים שנמנו בפסיקה (שם, וכן ההפניות המובאות שם). ברם, בנסיבות הקונקרטיות שלפנינו לא עולה כי זהו המצב. אף העותרת לא העלתה כל טענה נוספת בעניין זה ולא התייחסה לשיקולים שנמנו בפסיקה, אלא הסתפקה בטענה הכללית כי מדובר בתעמולת לבחירות לכנסת. ודוק, המפתח לבחינה המשפטית בכגון דא הוא ד' אמותיו של הפרסום. זו התשתית העובדתית שעמה יש להתמודד. תוכן הדברים, ואף הקשרם, אינם עוברים את המשוכה המשפטית הקובעת בכל הקשור לחוק דרכי תעמולה.

סוף דבר, העתירה נדחית. מכיוון שלא התבקשה תגובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ' בכסלו התש"פ (18.12.2019).

ניל הנדל

**שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-23**